

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

16.3.2009

B6-0144/2009

PROJEKT REZOLUCJI

w odpowiedzi na pytania wymagające ustnej odpowiedzi B6-0209/2009
i B6-0210/2009

zgodnie z art. 108 ust. 5 Regulaminu

złożył Robert Sturdy

w imieniu Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym między
Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony,
a państwami SADC EPA z drugiej strony

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a państwami SADC EPA z drugiej strony

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 września 2003 r. w sprawie Piątej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Cancún¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie oceny realizacji Programu Rozwoju z Ad-Dauhy po wejściu w życie decyzji Rady Generalnej WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r.²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie przygotowań do Szóstej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Hongkongu³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (EPA)⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy negocjacji z Ad-Dauhy po Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Hongkongu⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie handlu i ubóstwa: projektowanie polityki handlowej z myślą o maksymalizacji przyczyniania się handlu do walki z ubóstwem⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie zawieszenia negocjacji dotyczących agendy rozwoju z Ad-Dauhy⁷ (DDA),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym⁸,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym⁹,

---

¹ Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, s. 393.

² Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, s. 397.

³ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, s. 126.

⁴ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 121.

⁵ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 155.

⁶ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 261.

⁷ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 244.

⁸ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 301.

⁹ Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 361.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 552/97, nr 1933/2006 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 964/2007 i nr 1100/2006¹,
  - uwzględniając umowę przejściową o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a państwami SADC EPA, z drugiej strony,
  - uwzględniając umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu),
  - uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z kwietnia 2006 r., października 2006 r., maja 2007 r., października 2007 r., listopada 2007 r. i maja 2008 r.,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (COM(2007)0635),
  - uwzględniając Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), w szczególności jego art. XXIV,
  - uwzględniając deklarację ministerialną z czwartej sesji Konferencji Ministerialnej WTO uchwaloną w dniu 14 listopada 2001 r. w Ad-Dausze,
  - uwzględniając art. 108 ust. 5 w połączeniu z art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od dnia 1 stycznia 2008 r. dotychczasowe stosunki handlowe UE z państwami Afryki, rejonu Karaibów i Pacyfiku (AKP) – które dawały tym krajom preferencyjny dostęp do rynków UE bez zasady wzajemności – nie są już zgodne z zasadami Światowej Organizacji Handlu (WTO),
- B. mając na uwadze, że umowy EPA są zgodne z zasadami WTO i mają na celu wsparcie integracji regionalnej oraz promowanie stopniowej integracji gospodarek krajów AKP z gospodarką światową, wspomagając tym samym ich zrównoważony rozwój społeczny i gospodarczy oraz przyczyniając się do globalnych wysiłków zmierzających do eliminacji ubóstwa w krajach AKP,
- C. mając na uwadze, że obecny kryzys finansowy i gospodarczy oznacza, że polityka handlowa będzie odgrywała większą niż kiedykolwiek rolę w krajach rozwijających się,
- D. mając na uwadze, że poprzednie systemy preferencji handlowych nie były w stanie przyczynić się do zdecydowanej poprawy sytuacji gospodarczej w tych krajach,
- E. mając na uwadze, że „przejściowe” EPA to umowy dotyczące handlu towarami mające

---

¹ Teksty przyjęte, P6_TA (2008)0252.

zapobiec zakłóceniom w handlu między krajami AKP a Wspólnotą Europejską i mając na uwadze, że umowy te zawierają szereg spornych zapisów,

- F. mając na uwadze, że Unia Europejska oferuje krajom AKP całkowicie bezkwotowy i bezcłowy dostęp do rynków UE, przewidując okresy przejściowe dla ryżu (2010 r.) i cukru (2015 r.),
  - G. mając na uwadze, że należyce zaplanowana liberalizacja handlu może wesprzeć różnorodność rynkową, wzrost gospodarczy i rozwój,
  - H. mając na uwadze, że w trakcie negocjacji w sprawie EPA niektóre kraje AKP, w celu zapewnienia, że wszyscy eksporterzy są traktowani na równi z najbardziej uprzywilejowanymi partnerami handlowymi, dążyły do zawarcia klauzuli największego uprzywilejowania (KNU), która ustanawia normalne, niedyskryminujące taryfy na przywóz towarów,
  - I. mając na uwadze, że konkurencja między gospodarkami Unii Europejskiej i AKP ma ograniczony charakter, ponieważ na zdecydowaną większość eksportu unijnego składają się towary, których kraje AKP nie produkują, lecz potrzebują do bezpośredniej konsumpcji albo jako bodźców dla krajowego przemysłu,
  - J. mając na uwadze, że pomiędzy Unią Europejską a państwami SADC wynegocjowane zostały szczególnie w zakresie tekstyliów, odzieży, rybołówstwa i niektórych produktów rolnych nowe, poprawione zasady pochodzenia, które potencjalnie mogą im przynieść znaczne korzyści, jeżeli zostaną odpowiednio wdrożone, z należyтым uwzględnieniem ograniczonych poziomów zdolności produkcyjnych tych krajów; a także mając na uwadze, iż należy podkreślić, że jeśli EPA mają wspomóc regionalną kumulację i rozwijać inwestycje, niezbędne są prostsze i łatwiejsze zasady pochodzenia w celu umożliwienia przedsiębiorstwom w krajach AKP rozwoju przetworzonego eksportu i korzystania z nowych możliwości rynkowych dostępnych w ramach EPA,
1. potwierdza swój pogląd, zgodnie z którym EPA powinny być motywowane potrzebami krajów AKP i opracowywane tak, by ożywić stosunki handlowe między AKP i UE, wspierać rozwój gospodarczy i różnorodność gospodarczą strefy AKP, jak również integrację regionalną, zmniejszenie ubóstwa, poszanowanie podstawowych praw człowieka, a zatem ogólnie, by osiągnąć milenijne cele rozwoju;
  2. podkreśla, że dla zagwarantowania ochrony przed negatywnymi skutkami otwarcia gospodarki regionu SADC niezbędne jest wsparcie UE w celu osiągnięcia prawdziwych korzyści poprzez preferencje handlowe i budowę rozwoju gospodarczego i społecznego;
  3. uznaje korzyści płynące z parafowania przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym dla eksporterów, w wyniku utrzymania obecnej sytuacji w zakresie wywozu do Unii Europejskiej po wygaśnięciu umowy z Kotonu z dniem 1 stycznia 2008 r., a tym samym uniknięcia negatywnych skutków, jakie mogły wyniknąć dla eksporterów z krajów AKP, gdyby musieli funkcjonować w mniej korzystnym systemie handlowym;
  4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Wspólnota Europejska oferuje krajom AKP w pełni bezcłowy i bezkwotowy dostęp do rynku Unii Europejskiej dla ich produktów w celu

wsparcia liberalizacji handlu między krajami AKP a Unią Europejską;

5. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady z maja, czerwca i listopada 2008 r., w których podkreśla się potrzebę wsparcia trwałego procesu integracji regionalnej i promowania rozwoju, a także wzywa Komisję do poszanowania tego mandatu podczas negocjacji;
6. podkreśla, że podpisanie przejściowej EPA jest koniecznym krokiem w kierunku trwałego wzrostu w regionach oraz w tych regionach jako całości, podkreśla również znaczenie ciągłych negocjacji zmierzających do podpisania kompleksowej umowy w celu pobudzenia handlu, inwestycji i integracji regionalnej;
7. wzywa Unię Europejską, aby udzielała silniejszego i odpowiedniego wsparcia zarówno władzom krajów AKP, jak i sektorowi prywatnemu, tak aby ułatwić przekształcenie gospodarek w wyniku podpisania przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym;
8. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wyjaśnienia faktycznego podziału środków w regionie AKP przewidzianych na wydatki priorytetowe w ramach zwiększonego budżetu pomocy na rzecz wymiany handlowej; przypomina o przyjęciu w październiku 2007 r. strategii UE w sprawie pomocy na rzecz wymiany handlowej, w ramach której podjęto zobowiązanie do zwiększenia zbiorowej pomocy UE dotyczącej handlu do 2 mld euro rocznie do roku 2010 (1 mld euro od Wspólnoty, 1 mld euro od państw członkowskich); nalega, aby region SADC otrzymał odpowiednią i sprawiedliwą część;
9. apeluje o szybkie określenie i dostarczenie przydziału środków pomocy na rzecz wymiany handlowej; podkreśla, że fundusze te powinny stanowić dodatkowe środki, a nie tylko inną postać finansowania z Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), że powinny być zgodne z priorytetami państw SADC, a ich udostępnianie powinno przebiegać terminowo, w sposób przewidywalny oraz w zgodzie z harmonogramami wykonawczymi krajowych i regionalnych planów rozwoju strategicznego; sprzeciwia się wszelkim formom uzależniania przyznawania wsparcia na poziomie europejskim od udziału w umowach o partnerstwie gospodarczym i zwraca się do Komisji o zagwarantowanie, że dostęp do funduszy z 10. edycji Europejskiego Funduszu Rozwoju będzie niezależny od wyników i tempa negocjacji;
10. wzywa negocjatorów wszystkich pełnych EPA, aby w pełni opowiedzieli się za przejrzystym zarządzaniem zasobami naturalnymi i opracowaniem najlepszych praktyk, dzięki którym kraje AKP będą mogły uzyskać maksymalne korzyści z tych zasobów;
11. podkreśla znaczenie handlu między regionami oraz potrzebę wzmocnionych regionalnych stosunków handlowych, które zapewnią zrównoważony wzrost w regionie; podkreśla znaczenie współpracy i spójności między różnymi podmiotami regionalnymi; wzywa Komisję, aby nie podważała wymiaru regionalnego;
12. uznaje za istotne, by w ramach realizacji umowy o partnerstwie gospodarczym ustanowić właściwy system monitorowania koordynowany przez odpowiednią komisję parlamentarną, złożoną z członków Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Rozwoju, zapewniając stosowną równowagę między utrzymaniem wiodącej roli Komisji Handlu Międzynarodowego a ogólną spójnością polityki handlowej i polityki na rzecz rozwoju; ta komisja parlamentarna działa w sposób elastyczny oraz aktywnie koordynuje

swoją pracę z działaniami Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE; uważa, że monitorowanie należy rozpocząć po przyjęciu każdej z umów o partnerstwie gospodarczym;

13. wzywa Komisję do dołożenia wszelkich starań, aby wznowić negocjacje w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju oraz zagwarantować, że umowy o liberalizacji handlu będą w dalszym ciągu przyczyniać się do rozwoju ubogich krajów;
14. wyraża przekonanie, że pełne umowy o partnerstwie gospodarczym powinny stanowić uzupełnienie umowy w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju, a nie być uważane za alternatywę dla niej;
15. szanuje potrzebę i znaczenie rozdziału o ochronie handlu z dwustronnymi zabezpieczeniami; wzywa obie strony, aby unikały niepotrzebnego nadużywania tych zabezpieczeń;
16. popiera uzgodnione wyłączenia pozycji taryfowych odnoszące się do produktów rolnych i niektórych przetworzonych produktów rolnych ponieważ opierają się one głównie na potrzebie ochrony nowo powstających sektorów przemysłu lub produktów wrażliwych w tych krajach;
17. wzywa Komisję do okazania elastyczności podczas odpowiadania na kluczowe, poważne obawy Angoli, Namibii i Republiki Południowej Afryki wobec kwestii takich, jak klauzula największego uprzywilejowania (KNU), jak również opłaty eksportowe i ochrona nowo powstających sektorów przemysłu;
18. uznaje fakt, że do EPA obejmującej kraje SADC włączono rozdział poświęcony współpracy w dziedzinie rozwoju, obejmujący współpracę w handlu towarami, konkurencyjność po stronie podaży, infrastrukturę ułatwiającą prowadzenie działalności, handel usługami, kwestie związane z handlem, budowanie zdolności instytucyjnych oraz dostosowania fiskalne; wzywa obie strony do poszanowania ich zobowiązania do zakończenia negocjacji w sprawie konkurencji i zamówień publicznych dopiero po zbudowaniu odpowiedniego potencjału; wzywa Komisję do ścisłej współpracy z państwami SADC w celu osiągnięcia celów określonych w tym rozdziale poświęconym współpracy w dziedzinie rozwoju;
19. podkreśla, że każda pełna EPA musi również zawierać przepisy dotyczące powszechnie uznawanej definicji dobrych rządów, przejrzystości urzędów politycznych i praw człowieka, zgodnie z art. 11b, 96 i 97 umowy z Kotonu, jak również szczególne przepisy dotyczące najbardziej narażonych grup, takich jak miejscowi rolnicy i kobiety;
20. domaga się ustanowienia solidnych ram regulacyjnych w przypadku negocjacji w sprawie usług, tak aby zapewnić powszechne świadczenie usług i dopilnować, aby kluczowe usługi publiczne pozostawały poza zakresem negocjacji;
21. popiera wysiłki obu stron mające na celu zapewnienie aktywnego udziału Republiki Południowej Afryki w procesie negocjacyjnym; uznaje kluczowe znaczenie zaangażowania Republiki Południowej Afryki dla promowania spójności ekonomicznej, integracji regionalnej i dalszego rozwoju stosunków w zakresie handlu i inwestycji

między regionem a Unią Europejską; wzywa Komisję do utrzymania i rozwinięcia tych stosunków poprzez negocjację pełnej i kompleksowej EPA;

22. odnotowuje, że region SADC ma zamiar wziąć udział w tworzeniu nowej strefy wolnego handlu z regionem Wspólnoty Afryki Wschodniej (EAC) oraz Wspólnym Rynkiem dla Wschodniej i Południowej Afryki (COMESA); wzywa Komisję do śledzenia rozwoju wydarzeń w celu zapewnienia zgodności z pełną EPA;
23. z zadowoleniem przyjmuje zawarcie w EPA między SADC a UE klauzuli przeglądu, zgodnie z którą dokonany zostanie kompletny przegląd umowy nie później niż pięć lat po jej podpisaniu, a następnie co pięć lat, łącznie z analizą kosztów i konsekwencji wdrożenia zobowiązań handlowych; w razie konieczności należy dokonać zmian w postanowieniach umowy oraz dostosowań w odniesieniu do ich zastosowania, w odniesieniu do zasad i procedur WTO oraz w ich poszanowaniu;
24. domaga się szybkiej procedury ratyfikacji w celu udostępnienia krajom partnerskim, bez zbędnej zwłoki, korzyści płynących z przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym;
25. zachęca negocjujące strony do zakończenia negocjacji w sprawie pełnej EPA zgodnie z planem w 2009 r.;
26. nalega, by Parlament Europejski w pełni uczestniczył w przejściowym procesie negocjacyjnym i aby był w pełni informowany; pragnie, by odbywało się to poprzez aktywny, nieformalny dialog trójstronny z Radą i Komisją; zwraca się do Rady, aby jak najszybciej zwróciła się w tej kwestii do Parlamentu;
27. podkreśla w szczególności kluczową rolę parlamentów AKP i podmiotów niepaństwowych w monitorowaniu i zarządzaniu EP i zwraca się do Komisji o zapewnienie ich systematycznego zaangażowania w proces odbywających się negocjacji; wymaga to jasnego harmonogramu ustalonego pomiędzy UE a krajami AKP zasadzającego się na podejściu polegającym na uczestnictwie;
28. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich i krajów AKP, Radzie AKP-UE oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.